

PARAULA I VIDA

Una fe que no es fa solidaritat, és una fe morta

Així s'expressa el Papa Francesc: «Una fe que no es fa solidaritat, és una fe morta. La fe sense solidaritat és una fe sense Crist, una fe sense Déu, una fe sense germans». En un món de consumidors compulsius com és el nostre, aquest proper divendres, o en un altre dia, els voluntaris de **Mans Unides** ens tornen a invitar a ser solidaris i a fer una cosa bastant estranya: «sopars de la fam». Sopars on no se sopa, o es menja poc, per compartir així la vida de tants i tants que no sopen mai o quasi bé mai. Un sopar de solidaritat amb els germans dels països pobres o en vies de desenvolupament. I després ho aportem a la col·lecta del diumenge que ve i el Senyor ho multiplicarà. Amb el lema del 2018: «**Comparteix el que importa**», i «planta-li cara a la fam», Mans Unides té com a objectiu reforçar el dret a l'alimentació de les persones més pobres i vulnerables del planeta. Continuen ensenyant-nos a «allargar la mà» al qui ens necessita, i a estar «units» Nord i Sud, països desenvolupats i en vies de desenvolupament. Serà una campanya per continuar treballant per posar en comú experiències, iniciatives i propostes que ajudin a viure la solidaritat.

Les forces de la injustícia ens volen desmoralitzar, perquè tot vagi seguint sense cap canvi de solidaritat i de justícia més radical. Ens oblidem de les multituds famolenques de l'Àfrica, de l'Àsia, de l'Amèrica empobrida... I fins aquests països ens són presentats com a impossibles de millorar. Potser nosaltres mateixos, en algun moment, podríem pensar que ja tenim prou problemes a Catalunya i a Andorra, perquè encara ens hàgim de preocupar dels altres llocs. Però cal afirmar amb convicció i amb solidaritat concreta, que els problemes de tots aquests països pobres, per llunyans que semblin, són també els «nostres» problemes, ja que tots som fills de Déu i «germans». Per això, Mans Unides del Bisbat d'Urgell col·laborarem aquest 2018 amb **2 projectes solidaris educatius a Uganda i a l'Índia**.

Sovint ens interpel·lem sobre què podem fer davant tanta misèria que prové d'uns pecats de persones i grups, i d'un pecat estructural. Joan Pau II deia el 1999: «És un fet incontrovertible que la interdependència dels sistemes socials, econòmics i polítics crea en el món actual múltiples estructures de pecat» (*Sollicitudo rei socialis*, 36). Hi ha una tremenda força d'atracció del mal que porta a con-

siderar com a «normals» i «inevitables» moltes actituds. I les consciències queden desorientades i ni tan sols són capaces de discernir-ho. Amb tot, no ens podem rendir davant d'un mal moral que sembla inevitable. Cal exercir la «virtut» de la solidaritat, que no és pas un sentiment de vaga compassió o d'entendiment superficial pels mals de tantes persones, properes o llunyanes. Al contrari, és la determinació ferma i perseverant de comprometre's pel bé comú i de lluitar contra les estructures de pecat. La fe en la victòria de Crist sobre el mal ens dona la certesa que fins i tot les estructures més consolidades pel mal poden ser vençudes i substituïdes per «estructures de bé» (cf. *Compendi Doctrina Social* n. 193).

Promovem, per tant, una «cultura de la solidaritat» i ajudem els projectes de Mans Unides. Eduquem-nos per a la solidaritat, amb dejuni voluntari, amb contenció de despeses i amb generosa donació de part del que considerem que és nostre, perquè de fet —com diuen els Sants Pares de l'Església— ja no és del tot nostre, ja que per justícia és dels qui no tenen res.

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Els bisbes catòlics, en suport als cristians de Terra Santa

La Coordinadora de les Conferències episcopals per a l'Església a Terra Santa i l'Assemblea de Bisbes Catòlics de Terra Santa, «Holy Land Coordination» (HLC), va realitzar la seva trobada anual a Terra Santa dels dies 13 al 18. L'Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan Enric Vives i Sicília, hi va ser present com a representant de la Conferència Episcopal Espanyola. Les sessions de treball van tenir lloc a Jerusalem, Betlem, Emaús i Gaza.

Mons. Vives està esperançat, perquè hi ha «llavors molt positives» de grups que busquen aquest diàleg i d'ONG que «promouen la pau entre la societat israeliana i palestina».

Vegeu comunicat final:

<http://www.bisbaturgell.org>

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Ensenyar... guarir... pregar

Sant Marc, al principi del seu evangeli, ens descriu l'activitat de Jesús un dia a Cafarnaüm. Era dissabte i el trobem a la sinagoga, al culte sinagoga. Allí ha parlat a la gent que es meravellava de la seva manera d'ensenyar i ha guarit un posseït. Les guaricions signifiquen l'arribada del Regne de Déu. Són proves de la misericòrdia divina envers els adolorits. I són signes del poder de Déu sobre el mal i el pecat.

Ens podem imaginar perfectament l'escena d'avui. Jesús surt de la sinagoga amb els seus quatre primers deixebles, Pere i Andreu, Jaume i Joan. I van a casa de Pere. En arribar es troba la sogra de Pe-

re allitada amb febre. Li dona la mà i la fa alçar. És el toc de la gràcia. I ella es posà a servir-los. Lliure per a servir. La salut no és solament per a trobar-se bé, sinó per a fer el bé.

A la tarda, un cop s'ha post el sol i ha acabat el descans del dissabte, porten tot de malalts que s'apleguen davant la porta de casa. És la malaltia davant Jesús. No es tracta solament de curar físicament els malalts, sinó també de guarir l'angoixa i desesperança que el mal provoca en els qui sofreixen. Jesús no ha vingut a acabar amb el mal sinó a compartir-lo, a redimir-nos-en i a transformar-lo. I, l'endemà, trobem Jesús en una altra de les se-

ves activitats, la pregària. Encara era fosc, Jesús ja cerca un lloc solitari per pregar. D'aquí treu la seva força. El qui el dia abans estava rodejat de multituds, ara cerca la soledat per a la pregària personal. Així es completa la triple activitat de Jesús: ensenyar, guarir i pregar.

I els apòstols, en nom dels habitants de Cafarnaüm, cerquen Jesús. Volen retenir-lo. Això no és pas possible. No resta tancat en un grupet d'amics i simpatitzants, sinó que anirà de poble en poble, repetint els signes de la salvació, que per això ha vingut Jesús.

Mn. Ramon Sàrries

PALABRA Y VIDA

Una fe que no se hace solidaridad, es una fe muerta

Así se expresa el Papa Francisco: «Una fe que no se hace solidaridad, es una fe muerta. La fe sin solidaridad es una fe sin Cristo, una fe sin Dios, una fe sin hermanos». En un mundo de consumidores compulsivos como es el nuestro, este próximo viernes, o en otro día, los voluntarios de **Manos Unidas** nos vuelven a invitar a ser solidarios y hacer algo bastante extraño: «cenas del hambre». Cenas donde no se cena, o se come poco, para compartir así la vida de tantos y tantos que no cenan nunca o casi nunca. Una cena de solidaridad con los hermanos de los países pobres o en vías de desarrollo. Y después lo aportamos a la colecta del próximo domingo y el Señor lo multiplicará. Con el lema del 2018: «**Comparte lo que importa**», y «planta cara al hambre», Manos Unidas tiene como objetivo reforzar el derecho a la alimentación de las personas más pobres y vulnerables del planeta. Continúan enseñándonos a «tender la mano» al que nos necesita, y a estar «unidos» Norte y Sur, países desarrollados y en vías de desarrollo. Será una campaña para continuar trabajando por poner en común experiencias, iniciativas y propuestas que ayuden a vivir la solidaridad.

Las fuerzas de la injusticia nos quieren desmoralizar, para que todo vaya siguiendo igual sin ningún cambio de solidaridad y de justicia más radical. Nos olvidamos de las multitudes hambrientas de África, de Asia, de la América empobrecida... Y hasta estos países nos son presentados como imposibles de mejorar. Quizás nosotros mismos, en algún momento, podríamos pensar que ya tenemos suficientes problemas en Cataluña y en Andorra, para que todavía nos tengamos que preocupar de otros lugares. Pero debemos afirmar, con convicción y con solidaridad concreta, que los problemas de todos estos países pobres, por lejanos que parezcan, son también «nuestros» problemas, ya que todos somos hijos de Dios y «hermanos». Por eso, Manos Unidas de la Diócesis de Urgell colaboraremos este 2018 con **2 proyectos solidarios educativos en Uganda y en la India**.

A menudo nos interpelamos sobre qué podemos hacer ante tanta miseria que proviene de unos pecados de personas y grupos, y de un pecado estructural. Juan Pablo II decía en 1999: «Es un hecho incontrovertible que la interdependencia de los sistemas sociales, económicos y políticos crea en el mundo actual múltiples estructuras de pecado» (*Sollicitudo rei socialis*, 36). Existe una tremenda fuerza de atracción del mal que lleva a considerar como «normales» e «inevitables» muchas actitudes. Y las conciencias quedan desorientadas y ni siquiera son capaces de discernirlo. A pesar de ello, no nos podemos rendir ante un mal moral que parece inevitable. Hay que ejercer la «virtud» de la solidaridad, que no es un sentimiento vago de compasión o de enternecimiento superficial por los males de tantas personas, cercanas o lejanas. Al contrario, es la determinación firme y perseverante de comprometerse por el bien común y de luchar contra las estructuras de pecado. La fe en la victoria de Cristo sobre el mal nos da la certeza de que incluso las estructuras más consolidadas por el mal pueden ser vencidas y sustituidas por «estructuras de bien» (cf. *Compendio Doctrina Social* n. 193).

Promovamos, por tanto, una «cultura de la solidaridad» y ayudemos los proyectos de Manos Unidas. Eduquémonos para la solidaridad, con ayuno voluntario, con contención de gastos y con generosa donación de parte de lo que consideramos que es nuestro, porque, de hecho —como dicen los Santos Padres de la Iglesia— ya no es del todo nuestro, pues por justicia es de los que no tienen nada.

† **Joan-Enric Vives**
Arzobispo de Urgell

La celebració de Sant Antoni i Sant Sebastià a la diòcesi

Sant Antoni

El sol i el bon temps va facilitar la celebració de la popular festa de Sant Antoni Abat a tota la diòcesi. A **La Seu d'Urgell**, a la parròquia de Sant Ot, a la Catedral de Santa Maria, Mn. Ignasi Navarri va oficiar la missa al migdia i en acabar va beneir els panets de Sant Antoni.

Mentrestant, a fora del temple, ja s'esperaven una munió de fidels amb els seus animals domèstics, sobretot gossos i gats, i cavalls, que van participar en la benedicció dels animals. Després de la benedicció, els animals de peu rodó van fer cap el Passeig Joan Brudieu, on van fer els Tres Tombs. Allà al Passeig, es féu la benedicció de les calderes de vianda i escudella i es repartí entre els assistents en un dinar de germanor.

A **Balaguer** fou una festa molt lluïda, amb els Tres Tombs per la Plaça Mercadal, amb la benedicció dels animals domèstics. També es va celebrar a **Guissona**, a **Sanahüja**, on Mn. Jaume Mayoral i Mn. Bonifaci Fortuny van beneir el nou estendard de Sant Antoni, confeccionat per voluntàries de la parròquia. Al **Principat d'Andorra**, a les diferents parròquies, se celebraren les misses al migdia, i després de la benedicció dels animals es benei-

ren les escudelles, que havien començat a preparar les Comfraries de Sant Antoni. A **La Massana**, a **Andorra la Vella**, a **Encamp** milers de persones van participar en la celebració i en la subhasta dels Encants a benefici de Càritas.

Sant Sebastià

En molts i diferents indrets de la diòcesi també se celebrà amb devoció la festa de Sant Sebastià, en molts llocs amb la participació de les Germandats vinculades al sant.

A **La Seu d'Urgell**, la festa del patró porta a celebrar la missa solemne a la Catedral de Santa Maria el mateix dia 20, festiu a la ciutat. Després es va fer una ballada de sardanes i es va compartir coca i vi dolç. El pregó de Sant Sebastià, va anar a càrrec de la historiadora Carme Xammar. També es va celebrar a **Sort**, a **Ponts**, amb un pelegrinatge a l'església del Gos. Al Principat d'Andorra, a **Sant Julià de Lòria**, la Germandat va celebrar la seva assemblea i també es va compartir l'escudella. La Germandat de Sant Sebastià va néixer enguany fa 225 anys, per ajudar els pobres i els malalts. Al **Pas de la Casa**, es va celebrar diumenge.

A La Seu d'Urgell, Mn. Navarri beneit

A Encamp, subhasta dels Encants a benefici de Càritas

Benedicció de les olles a Sant Julià de Lòria

Pelegrinatge a l'església de Sant Sebastià del Gos, a Ponts

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

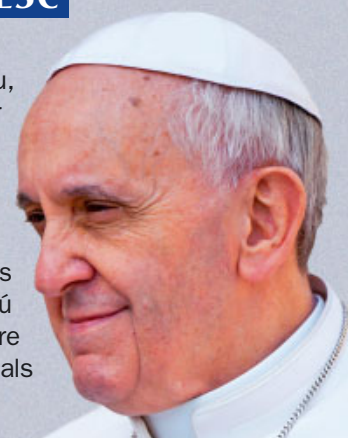

@Pontifex: «La fe esdevé tangible quan es concreta en l'amor, en particular en el servei als germans i germanes en dificultats» (4 de desembre).

@Pontifex: «Tots som captaires de l'amor de Déu, que dona sentit a la nostra existència i ens ofereix una vida sense final» (5 de desembre).

@Pontifex: «Als ulls de Déu, cap dels seus fills no pot ser descartat; Ell confia a cadascú una missió» (6 de desembre).

@Pontifex: «Tots tenim talents que ens ha donat Déu, ningú no pot considerar-se tan pobre com per no poder donar res als altres» (7 de desembre).

Educació dels joves: les llavors positives que promouen la pau entre Israel i Palestina

L'Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives, visita els cristians a Terra Santa, en representació de la CEE, en la trobada anual de bisbes catòlics

La Coordinadora de les Conferències episcopals per a l'Església a Terra Santa i l'Assemblea de Bisbes Catòlics de Terra Santa, «Holy Land Coordination» (HLC), va realitzar la seva trobada anual a Terra Santa dels dies 13 al 18.

L'Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan Enric Vives i Sicília, hi va ser present com a representant de la Conferència Episcopal Espanyola. Les sessions de treball van tenir lloc a Jerusalem, Betlem, Emaús i Gaza.

Els bisbes representants de dotze conferències episcopals d'Europa, l'Amèrica del Nord i Sud-àfrica van emetre un comunicat demanant a les seves respectives comunitats que donin suport a les organitzacions que ajuden a crear treball, promouen habitatges i faciliten el diàleg per intentar posar fi al conflicte que viu la zona, i que els governants s'oposin a tots aquells que busquen crear una major divisió.

Demanen que es promoguin més pelegrinatges per donar suport a les comunitats cristianes de la zona i que els líders polítics se sensibilitzin i «s'oposin decididament» contra tots aquells que busquen crear una major divisió.

Els bisbes han constatat que, a causa de l'allargament del bloqueig, els joves de Gaza se'ls continua robant qualsevol expectativa de futur i els de Cisjordània continuen patint en la seva vida quotidiana la violació de la seva dignitat. A més, consideren que l'atur és un dels majors problemes que han d'afrontar.

Els bisbes participants van conèixer de prop la situació dels joves cristians a Terra Santa, com a avançament al Sínode dels Bisbes sobre «Els joves, la fe i el discerniment de la vocació» que tindrà lloc l'octubre d'aquest any al Vaticà. A llarg de la trobada es van interessar per conèixer les oportunitats dels joves cristians, jueus i musulmans, d'aconseguir una millor convivència entre els dos pobles i entre totes les comunitats religioses.

En aquest sentit, van constatar que joves d'ambdós costats comparteixen la mateixa aspiració per una coexistència pacífica, tot i que encaren

realitats completament diferents. L'expectativa de pau s'ha allunyat encara més pel recent greuge a l'estatus de Jerusalem, i refermen que és una ciutat sagrada per a jueus, cristians i musulmans. Amb tot, els bisbes asseguren que els joves de Cisjordània, Gaza i Israel mantenen viva l'esperança, i s'atreveixen a promoure la justícia i a desafiar les divisions, de manera que celebren el seu «paper essencial en la promoció de la pau».

L'Arquebisbe, Mons. Joan-Enric Vives, en declaracions a la premsa en el seu viatge, va dir que Jerusalem és una ciutat santa per a les tres religions, i va destacar la importància que els cristians exigeixin als seus governs, que contribueixin a la pau en aquesta regió.

El nostre Bisbe ha notat una millora pel que fa a la reconstrucció d'alguns carrers i cases de la zona de Gaza, tot i que continua la duresa en les condicions per poder entrar i sortir i per a l'abastiment de la població. Per ell, és manifest el gran desànim amb que viu la joventut palestina per la manca de possibilitats per al seu futur. A més, ha observat que entre joves israelians i palestins hi ha un «desig de conèixer-se mútuament millor», que es veu dificultat per les fronteres i pels models educatius.

Mons. Vives està esperançat, perquè hi ha «llavors molt positives» de grups que busquen aquest diàleg i d'ONG que «promouen la pau entre la societat israeliana i palestina».

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

5. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [1R 8,1-7.9-13 / SI 131 / Mc 6,53-56]. Santa Àgata o Àgueda, vg. i mr. siciliana (s. III), patrona de les dones d'Aragó; santa Calamanda, vg. i mr., patrona de Calaf.

6. ■ Dimarts [1R 8,22-23.27-30 / SI 83 / Mc 7,1-13]. Sants Pau Miki (prev. jesuïta japonès) i companys, mrs. a Nagasaki (Japó, 1597); sants Pere Baptista, Martí de l'Ascensió i

Francesc de Sant Miquel, mrs.; sta. Dorotea, vg. i mr. a Capadòcia, patrona dels floricultors; sant Amand, bisbe; Festa del Sant Misteri de Cervera.

7. ■ Dimecres [1R 10,1-10 / SI 36 / Mc 7,14-23]. Sant Ricard, rei d'Anglaterra; sant Teodor, mr.; santa Julià, viuda.

8. ■ Dijous [1R 11,4-13 / SI 105 / Mc 7,24-30]. St. Jeroni Emiliani (Venècia, 1486 - Somasca, 1537), preve-

re, fund. somascos; santa Elisenda, vg.; santa Josefina Bakhita, vg.

9. ■ Divendres [1R 11,29-32; 12,19 / SI 80 / Mc 7,31-37]. Sant Sabí, bisbe; sant Nicèfor, mr.; sant Miquel Febres, rel. La Salle; santa Apol·lònia, vg. d'Alexandria i mr. (249), patrona dels odontòlegs i els ortodontistes.

10. □ Dissabte [1R 12,26-32; 13,33-34 / SI 105 / Mc 8,1-10]. San-

ta Escolàstica (s. V-VI), vg., germana de sant Benet; santa Sotera, vg. i mr.; sant Silvà, bisbe.

11. ■ Diumenge vinent, VI de durant l'any (lit. hores: 2a setm.) [Lv 13,1-2.45-46 / SI 31 / 1C 10,31-11,1 / Mc 1,40-45]. Mare de Déu de Lourdes, apareguda a la cova de Massabielle (1858); sant Desideri, bisbe; santa Eloïsa, vg.; sant Benet d'Anià, abat benedictí.

Diumenge V de durant l'any (B)

COMENTARI

Anem a d'altres llocs! És la missió

El llibre de Job rep el nom del seu protagonista: *un home íntegre i recte que reverenciava Déu i s'apartava del mal* (1,1). La presentació del personatge apunta el contingut del llibre: té sentit el sofriment del just?

A la base de la discussió hi ha la teoria de què «els bons són premiats i els dolents, castigats». Tesi que Job desqualifica contundentment.

Aquesta és la meva defensa contra els qui m'acusen. L'apologia d'autodefensa de Pau en el fons és apologia de l'Evangelí. *Jo no puc gloriar-me d'anunciar l'Evangelí: hi estic obligat. I pobre de mi, que no ho fes!*

L'Apòstol, més que *obligat* per força psicològica interior, se sent transformat pel Senyor: *La vida que ara visc ja no és la meva: és Crist qui viu en mi* (Ga 2, 20). També a nosaltres el Baptisme ens empeltà a Crist: som membres seus.

Per això els participants a l'Eucaristia hem de dir: *Pobre de mi, si no anunciés l'Evangelí!* Pau és model per a la Nova Evangelització: *fer-se tot amb tots per guanyar-ne alguns, sigui com sigui.*

Narrant una jornada a la vida de Jesús, l'Evangelí d'avui presenta set lliçons bàsiques:

- *Sortint de la sinagoga:* Jesús dona exemple de vivència comunitària de la unió amb el Pare.
- *Se n'anà a casa de Simó i Andreu:* cuida molt l'equip de col·laboradors més propers.
- *La sogra de Simó, curada, es posà a servir-los:* perquè servir els germans és lloar el Senyor
- *Curà molts malalts:* Jesús cuida la persona sencera i no només la dimensió espiritual.
- *No deixava parlar els endimoniats que sabien qui era:* qui sap la teoria però no la viu és de fet un anti-testimoni. Els qui saben la teoria però no la viuen, millor que callin!
- *De bon matí es llevà a pregar:* la pregària és el motor de l'acció apostòlica i caritativa.
- *Anem a d'altres llocs:* la dimensió missionera és essencial per a no viure tancats.

Mn. José Luis Arín

► Lectura del llibre de Job (Jb 7,1-4.6-7)

Job digué als seus amics: «L'home, a la terra, no està sotmès a servitud? No passa la vida com un jornalero? Com un esclau es deixava per assegurar-se a l'ombra, espera l'hora de cobrar com el treballador. Però a mi m'ha tocat per herència passar mesos en va, la paga que em donen són les nits en blanc. Així que em fico al llit ja penso: Quan serà de dia perquè em pugui llevar? I estic neguitós del vespre a la matinalda. Els meus dies han corregut més que una llançadora, ja s'acaben, ja no hi queda fil. Recordeu que la meua vida no és sinó un respir: els meus ulls no tornaran a veure la felicitat.»

► Salm responsorial (146)

R. *Lloeu el Senyor, que conforta els cors desfets.*

Lloeu el Senyor, dona bo de cantar! / Lloeu el nostre Déu, que és agradós de lloar-lo! / El Senyor reconstrueix Jerusalem / i aplega els dispersats d'Israel. R.

Conforta els cors desfets i embena les ferides. / Té comptat el nombre dels estels, / els crida cadascun pel seu nom. R.

És gran el Senyor, i és molt poderós, / és infinita la seva saviesa. / El Senyor sosté els desvalguts / i abat els injustos fins a terra. R.

► Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 9,16-19.22-23)

Germans, jo no puc gloriar-me d'anunciar l'evangelí: hi estic obligat, i pobre de mi que no ho fes! Si jo m'ho hagués buscat podria esperar-ne una recompensa, però no havent-ho buscat, per a mi és un encàrrec que he rebut de Déu. Per quin motiu puc esperar una recompensa? Doncs que jo, quan treballa per difondre l'evangelí, no el converteixi en cosa costosa, sinó que renunciï al dret que em dona el meu servei. Jo sóc lliure: no era esclau de ningú, però m'he fet esclau de tots per guanyar-ne tants com pugui. Per guanyar els febles, m'he fet feble com ells. M'he fet tot amb tots per guanyar-ne alguns, sigui com sigui. Tractant-se de l'evangelí, estic disposat a fer tot el que calgui per poder-hi tenir part.

► Lectura de l'evangelí segons sant Marc (Mc 1,29-39)

En aquell temps, Jesús, sortint de la sinagoga, se n'anà amb Jaume i Joan a casa de Simó i Andreu. La sogra de Simó era al llit amb febre, i llavors mateix ho digueren a Jesús. Ell li va donar la mà i la va fer llevar, la febre li desaparegué i ella mateixa els serví a taula. Al vespre, quan el sol s'havia post, li portaren tots els malalts i els endimoniats. Tota la ciutat s'havia aplegat davant la porta i ell va curar molts malalts de diverses malalties; va treure molts dimonis, i no els deixava parlar, perquè sabien qui era. De bon matí, quan encara era fosc, es llevà, se n'anà a un lloc solitari i s'hi quedà pregant. Simó, amb els seus companys, sortí a buscar-lo. Quan el trobaren li digueren: «Tothom us està buscant.» Ell els digué: «Anem a d'altres llocs, als pobles veïns, i també hi predicaré, que aquesta és la meua missió.» I anà per tot Galilea, predicant a les sinagogues de cada lloc i traient els dimonis.

► Lectura del libro de Job (Job 7,1-4.6-7)

Job habló diciendo: «¿No es acaso milicia la vida del hombre sobre la tierra, y sus días como los de un jornalero?; como el esclavo, suspira por la sombra; como el jornalero, aguarda su salario. Mi herencia han sido meses baldíos, me han asignado noches de fatiga. Al acostarme pienso: ¿Cuándo me levantaré? Se me hace eterna la noche y me harto de dar vueltas hasta el alba. Corren mis días más que la lanzadera, se van consumiendo faltos de esperanza. Recuerdo que mi vida es un soplo, que mis ojos no verán más la dicha».

► Salmo responsorial (146)

R. *Alabad al Señor, que sana los corazones destrozados.*

Alabad al Señor, que la música es buena; / nuestro Dios merece una alabanza armoniosa. / El Señor reconstruye Jerusalén, / reúne a los deportados de Israel. R.

Él sana los corazones destrozados, venda sus heridas. / Cuenta el número de las estrellas, / a cada una la llama por su nombre. R.

Nuestro Señor es grande y poderoso, / su sabiduría no tiene medida. / El Señor sostiene a los humildes, / humilla hasta el polvo a los malvados. R.

► Lectura de la primera carta de san Pablo a los Corintios (1Cor 9,16-19.22-23)

Hermanos: El hecho de predicar no es para mí motivo de orgullo. No tengo más remedio y, ¡ay de mí si no anuncio el Evangelio! Si yo lo hiciera por mi propio gusto, eso mismo sería mi paga. Pero, si lo hago a pesar mío, es que me han encargado este oficio. Entonces, ¿cuál es la paga? Precisamente dar a conocer el Evangelio, anunciándolo de balde, sin usar el derecho que me da la predicación del Evangelio. Porque, siendo libre como soy, me he hecho esclavo de todos para ganar a los más posibles. Me he hecho débil con los débiles, para ganar a los débiles; me he hecho todo para todos, para ganar, sea como sea, a algunos. Y todo lo hago por causa del Evangelio, para participar yo también de sus bienes.

► Lectura del santo evangelio según san Marcos (Mc 1,29-39)

En aquel tiempo, al salir Jesús de la sinagoga, fue con Santiago y Juan a la casa de Simón y Andrés. La suegra de Simón estaba en cama con fiebre, e inmediatamente le halaron de ella. Él se acercó, la cogió de la mano y la levantó. Se le pasó la fiebre y se puso a servirles. Al anochecer, cuando se puso el sol, le llevaron todos los enfermos y endemoniados. La población entera se agolpaba a la puerta. Curó a muchos enfermos de diversos males y expulsó muchos demonios; y como los demonios lo conocían, no les permitía hablar. Se levantó de madrugada, cuando todavía estaba muy oscuro, se marchó a un lugar solitario y allí se puso a orar. Simón y sus compañeros fueron en su busca y, al encontrarlo, le dijeron: «Todo el mundo te busca». Él les responde: «Vámonos a otra parte, a las aldeas cercanas, para predicar también allí; que para eso he salido». Así recorrió toda Galilea, predicando en sus sinagogas y expulsando los demonios.